ऋादिकाएउं

श्रूयतामभिधास्यामि वाक्यं वाक्यविशारद । गवां शतसङ्खेण दीयतां शबला मम ।। १०।। रतं कि भगवनेतद्रत्भागी च पार्षिवः। तस्मान्मे शबलां देहि मंमेषा धर्मतो दित ॥ ११॥ रवमुक्तस्तु भगवान् वशिष्ठो मुनिसत्तमः। विश्वामित्रेण धर्मात्मा प्रत्युवाच मकीपतिं ॥ १२॥ नारुं शतसङ्ख्रेण नापि कोटिशतैर्गवां। राजन् दास्यामि शबलां राशिभी रजतस्य वा ॥ १३॥ न परित्यागमर्खेयं मत्सकाशादरिंदम । शाश्वती शबलेयं मे कीर्तिरात्मवतो यथा ॥ १८॥ म्रज्ञ क्वां च कवां च प्राणयात्रा तंयेव च । श्रायत्तमग्रिक्रोत्रं च बलिर्हीमस्तथैव च ॥ २५॥ स्वाकाकारवषद्वारी विखाश्च विविधास्तथा । त्रायत्ता स्वत्र राजर्षे सर्व रते न संशयः ॥ १६॥ सर्वमेति इ सत्यं ते मम पुष्टिकरं सदा। कार्गीर्बक्तभी राजन् न दास्ये नन्दिनीं तव ।। १७।। वशिष्ठेनैवमुक्तस्तु विश्वामित्रोऽब्रवीद्धचः । संरब्धतरमत्यर्थे वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ १६॥ सुवर्णकत्वान् ग्रेवेयान् सुवर्णाङ्गशभूषणान् । ददामि कुञ्जरांस्ते पहुं सहस्राणि चतुर्दश ॥ ११ ॥